
NIEOSĄDZONY (4) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (1).

e oraz oba o jasne.

sg m N nieosądzony (2). ◇ A nieosądzoného (2); -ého (1), -(e)go (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Na którego nie wydano wyroku; idemnatus Mącz, Vulg; iniudicatus Mącz, Cn; non damnatus Mącz (4); O niemilościwi ludzie tak chcecie zabitz człowieka ielłcze nieofądzoného. OpecŻyw [127]; Mącz 77e, [176]d; WuNT Act 22/25.

Cf OSĄDZONY

LWil